

MINISTERIE VAN TEWERKSTELLING EN ARBEID

Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk.

Advies nr. 38 van 12 oktober 2001 met betrekking tot de werking van het Belgisch Steunpunt bij het Europees Agentschap voor Veiligheid en Gezondheid op het Werk te Bilbao.

I. VOORSTEL EN MOTIVERING

Bij brief van 23 februari 2001, gericht aan de voorzitter van de Hoge Raad, heeft Mevrouw de minister het advies van de Hoge Raad gevraagd over de huidige werking van het Belgisch Steunpunt bij het Europees Agentschap voor Veiligheid en Gezondheid op het Werk te Bilbao.

De vraag werd op 28 februari 2001 aan het Uitvoerend Bureau voorgelegd.

Het Uitvoerend Bureau besliste om een werkgroep te gelasten met het onderzoek van de vraag.

De werkgroep is bijeengekomen op 3 mei 2001.

Het Uitvoerend Bureau besliste op 14 september 2001 om dit punt op de agenda te plaatsen van de vergadering van de Hoge Raad van 12 oktober 2001. (PBW-D50-116)

II. ADVIES UITGEBRACHT DOOR DE HOGE RAAD OP DE VERGADERING VAN 12 OKTOBER 2001

Met de verordening 2062/94 van 18 juli 1994 werd voorzien in de oprichting van een Europees Agentschap voor de veiligheid en de gezondheid op het werk.

Blijkens de tekst van deze verordening wil dit Agentschap bijdragen tot een optimale verspreiding van informatie rond veiligheid en gezondheid bij werkgevers en werknemers.

Luidens artikel 4 van deze verordening zet het Agentschap een netwerk op van nationale informatienetwerken en van nationale knooppunten.

Deze nationale netwerken en knooppunten worden verondersteld om de nationale draaischijf te zijn voor het verzamelen en verspreiden van allerlei nuttige informatie rond veiligheid en gezondheid, enerzijds naar het Europees Agentschap, anderzijds naar de werkgevers en werknemers op hun nationaal grondgebied.

In concrete werking van het Agentschap werd op diverse wijzen aangedrongen en regels verstrekt of in sommige gevallen dwingend opgelegd om de sociale partners te betrekken in het beheer en beleid van het nationale knooppunt, bij bepaalde deelactiviteiten en acties, enz...

De Hoge Raad stelt vast dat het wat België betreft ontbreekt aan een stabiele recurrente financiering van een dergelijk nationaal knooppunt.

Dit in schrille tegenstelling tot de situatie in andere Lidstaten die veelvouden van de Belgische middelen hebben voorzien voor de werking van hun nationale knooppunten.

De Hoge Raad stelt vast dat wat België betreft, bij gebrek aan middelen en mankracht binnen de administratie van de arbeidsveiligheid, naar best vermogen een aantal van de opdrachten worden vervuld.

Geconfronteerd met het schrijnend tekort aan mankracht en middelen eigen aan deze administratie stelt de Hoge Raad vast dat dankzij de uitzonderlijke persoonlijke inzet van enkele ambtenaren zo goed en zo kwaad als mogelijk een aantal opdrachten van het nationaal knooppunt maximaal worden vervuld.

Deze situatie is echter niet houdbaar, en beschamend in vergelijking met de andere Lidstaten.

Er is daarom nood aan:

- Een stabiele en recurrente financiering;
- ***een institutioneel karakter met formele betrokkenheid en duidelijke bevoegdheden van de sociale partners;***
- een uitbouw van het nationaal knooppunt tot een plaats waar diverse gegevens rond veiligheid en gezondheid worden verzameld, niet enkel vanuit de diverse actoren op het terrein van welzijn, maar ook de wetenschappelijke studies die worden uitgevoerd op dit vlak (voorbeeld de studieopdrachten via de diensten van de Eerste minister, ...);
- de uitbouw van het nationaal knooppunt tot een informatieagentschap van waaruit deze gegevens op een optimale wijze worden verspreid bij de werkgevers en werknemers.

Via het koninklijk besluit van 3 september 1999 werd in de Codex, Titel II, hoofdstuk V, afdeling III bij artikel 3 de Hoge Raad voor preventie en bescherming op het werk mede met de opdrachten van het Belgisch knooppunt belast: "Hij (de Hoge Raad) wordt tevens betrokken bij de activiteiten van het Belgisch steunpunt van het Europees Agentschap voor de veiligheid en gezondheid op het werk, inzonderheid door advies te verstrekken over de aanduiding van de Belgische vertegenwoordigers in de werkgroepen van het Agentschap".

De Hoge Raad stelt vast dat aan deze bepaling tot nog toe geen gevolg werd gegeven.

Hoewel op informeel vlak er wel degelijk een of andere vorm van betrokkenheid werd georganiseerd met de sociale partners, gebeurt dit geheel buiten het kader van de Hoge Raad, zonder gepreciseerde bevoegdheden of duidelijke besluitvormingsstructuren.

Behoudens twee ongelukkige ervaringen met een vragenlijst werd de Hoge Raad nooit formeel gevat met een adviesaanvraag over de activiteiten van het Belgisch knooppunt.

Nooit werd een advies gevraagd over de aanduiding van Belgische vertegenwoordigers in de werkgroepen van het Agentschap.

De Hoge Raad dringt erop aan dat de werking van het Belgisch knooppunt naar de toekomst wel degelijk zou worden ondergebracht in het wettelijk voorziene kader, en niet langer in een parallel informeel kader met alle onduidelijke bevoegdheden van dien.

De Hoge Raad hoopt dat het jarenlang ontbreken van de nodige middelen en mankracht voor de werking van het nationaal knooppunt, en het jarenlang uitblijven in de praktijk van middelen en mankracht voor de werking van de Hoge Raad zelf, niet berust op een weloverwogen beleidsoptie van de Minister en slechts verkeerdelijk tot de indruk kan leiden dat het beleid inzake welzijn op het werk een onbelangrijk onderdeel vormt van het overheidsbeleid.

III. BESLISSING

Het advies van de Hoge Raad met het dossier aan Mevrouw de Minister toesturen.